

Sygn. akt I C 985/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r. w G. sprawy z powództwa E. Ś. przeciwko A. K. (poprzednio: Ś.)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia w stosunku do wierzyciela A. K. (poprzednio: Ś.) wykonalności tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego postanowieniem z dnia 14 stycznia 2013 r. w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 października 2012 r. (sygn. I Nc 959/12);

II. zasądza od pozwanej A. K. na rzecz powódki E. Ś. kwotę 1.120 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 985/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 października 2012 r. (sygn. I Nc 959/12) zasądzono od E. Ś. na rzecz A. Ś. kwotę 34.753,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami 2.834,50 zł. Nakaz uprawomocnił się bez zaskarżenia i został opatrzony klauzulą wykonalności na mocy postanowienia z dnia 14 stycznia 2013 r.

Dowód: akta I Nc 959/12 (k. 24, 43)

Na podstawie w/w tytułu wykonawczego A. Ś. (obecnie: K.) wszczęła i kontynuuje postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnicze.

Okoliczność bezsporna

Umową darowizny z dnia 11 sierpnia 2015 r. A. Ś. (obecnie: K.) przeniosła m.in. wierzytelność wynikającą z w/w nakazu zapłaty na rzecz H. Ś..

Dowód: wypis aktu notarialnego, k. 3-5

Ocena dowodów

Kluczowa dla rozstrzygnięcia jest interpretacja treści umowy darowizny z dnia 11 sierpnia 2015 r. Zdaniem Sądu całokształt zawartych w nim postanowień w sposób jednoznaczny wskazuje, że przedmiotem darowizny była m.in. niespłacona część wierzytelności pieniężnej wynikająca z nakazu zapłaty z dnia 17 października 2012 r. Opisowa część umowy (§ 1 lit b) jednoznacznie precyzuje wysokość pozostałej do spłaty wierzytelności wynikającej z tego nakazu zapłaty i jest istotną wskazówką interpretacyjną do wykładni części stanowczej (§ 2), tj. tylko logiczne połączenie obu części umowy pozwala na rozsądną jej interpretację. W § 2 ust. 2 umowy nie więc pomyłki, lecz dająca się bez problemów usunąć w drodze prawidłowej wykładni nieścisłość. Absurdalnym byłoby założenie, że strony postępowały racjonalnie najpierw bardzo szczegółowo opisując wierzytelność zasądzoną w sprawie I Nc 959/12, by później objąć

darowizną tylko treść orzeczenia, które zawiera opatrzenie nakazu klauzulą wykonalności (a więc umowa darowizny w tym zakresie byłaby „pusta”).

Reasumując, cała umowa stron ma tylko wtedy prawidłowy sens, gdy odwołanie w § 2 ust. 2 do § 1 lit b umowy jest rzeczywiste.

Istotnym jest to, że w niniejszej sprawie – odmiennie do postępowania klauzulowego (w którym oddalono wniosek o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz obdarowanej) – sąd oceniając zebrany materiał nie może ograniczyć się wyłącznie do literalnej treści dokumentu, lecz – prowadząc postępowanie rozpoznawcze – jest obowiązany zastosować przewidziane w art. 65 k.c. dyrektywy wykładni oświadczeń woli stron. Nie ma więc żadnej sprzeczności pomiędzy wyrokiem zapadłym w niniejszej sprawie, a postanowieniem w sprawie I Co 29/16. Oba orzeczenia zapadły przy zastosowaniu innych przepisów postępowania i materialnoprawnych. Także zakres kognicji sądu w obu przypadkach jest odmienny.

Biorąc pod uwagę fakt, że wykładnia rzeczywistej woli stron umowy darowizny daje się w niniejszej sprawie przeprowadzić w sposób nie budzący wątpliwości w oparciu o jej treść, nie można uznać, że tylko przesłuchanie obu stron tej czynności prawnej umożliwiło prawidłowe zastosowanie art. 65 § 2 k.c.

Kwalifikacja prawna

Powództwo okazało się zasadne, gdyż po powstaniu tytułu wykonawczego zaszło zdarzenie, w wyniku którego dotychczasowy wierzyciel zbył wierzytelność osobie trzeciej, a więc przestał być legitymowany do jej dochodzenia/egzekwowania. Klauzula wykonalności nadana na rzecz dotychczasowego wierzyciela utraciła więc podstawę prawną i zasadnym jest pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w świetle art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. (**punkt I.** sentencji).

Koszty

O kosztach procesu orzeczono jak w punkcie II. sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzone od przegrywającej pozwanej koszty składa się 1120 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.